

Вчення і наука

Всі нині знають, що наука
У всьому й завжди йде вперед,
Й життя все більш складне, й та штука
Росте й з прискоренням, й не мед

Не тільки служба в тім здається,
А майже завжди –й все життя,
Та битому ж все ще не йметься,
Але ж нема вже й вороття.

Щоб рух прискорень уповільнить,
Він, навпаки ж, й буде зростать,
Хоч ніби й є в нас вибір вільний,
Але лиш й не уповільнять

Ті всі, що йдуть в житті, процеси,
Вони всі й від науки йдуть,
А в ній є й безліч тих ексцесів,
Що лиш гальмують, й не дають

В тім рухатись у всім скоріше,
У злагодженості повній всій,
Щоб було краще й всім світліше
В Житті Новім, й Землі Новій.

Бо вже в світах, в земнім й в Надземнім,
Коли їх зможем поєднать
В собі ми, та перед усім - всі вчені,
То світ весь з тим й почне зростать,

Вже злагодженіше, і скоріше,
Якщо він сам в собі ж знайде,
Що Вчення Шамбали все більше
Дає, та й Світ весь в тім й веде.

Перед усім в тім роль науки
Найголовніша, й лише в ній
Люди ж – й себе, й що треба - в руки
Вже зможуть взять в науці всій.

І в хімії тій всій, єдиній,
Нема в ній метахімії, є
Й алхімії, також й астрохімії,
Й все те, що з хімії Бог й дає.

І точно так - в науках інших,
Є фізика, й одна на всіх,
А метафізик всіх – скоріше,
Й мета наук лиш той успіх,

Який, як завжди, в мертвих буквах,
І точно також в формах тих,
Лиш в синтезі живім все рухать
Наука й буде все, і всіх,

У дійснім всім, у всім реальнім,
Дорога з Богом в всім тім є,
Звичайнім, хоч й трансцендентальнім,
Все Агні Йога, й всім, дає!